

Незламна духом

Ми не часто думаємо про людей похилого віку: хто вони, чим маємо завдячувати їм. Передусім, це люди, які піднялися на вершину життя, з якої воно бачиться більш реальним, без оман. Їхнє найбільше багатство – досвід, знання, вміння, мудрість.

Чернігівський центр з обслуговування людей похилого віку та інвалідністю, що діє при відділі абонементу Чернігівської обласної універсальної наукової бібліотеки ім. В. Г. Короленка, опікується мешканцями геріатричного пансіонату нашого міста. У пансіонаті проживають люди із непростими історіями. Чи то доля була несправедлива до них, чи так склалися обставини, та на схилі віку вони залишилися самотніми. Самотність для них – поранена душа, порожнеча в соціумі. Вони потребують нашої уваги й допомоги.

Знайомство з цікавою жінкою, учасницею Другої світової війни, колишньою партизанкою – Марією Василівною Митрофановою, не залишило без уваги бібліотекарів. Її доля, схожа з багатьма долями наших мам чи бабусь – це ще одна цікава

Марія Василівна Митрофанова

сторінка історії нашого народу.

За участь у бойових діях наша героїня була нагороджена 11 урядовими нагородами, серед них – ордени Богдана Хмельницького та Бойової Слави. На жаль, частину з них втрачено з невідомих причин.

Марія Василівна була зв'язковою в партизанському загоні, зазнала тортур у нацистському полоні й лише дивом врятувалася від загибелі.

Після війни працювала у військовому

шпиталі, потім навчалась у залізничному училищі, медичному інституті. Завжди усміхнена, привітна, усюди їй треба встигнути, усім вона потрібна. Одним словом, незламна жінка.

Непомітно промайнули роки, прийшла ніким неочікувана старість. Важка хвороба, самотність змусили жінку звернутися до геріатричного пансіонату, де вона зараз і перебуває. На перший погляд умови чудові: окрема кімната, ліжко, холодильник, за пацієнткою наглядають медичні працівники, лікують і доглядають. Марія Василівна не скаржиться. Та в очах смуток, зникла посмішка, що неабияк прикрашала обличчя колись красивої жінки. Лише

спогади тримають її на цьому світі. Її можна слухати годинами. Незважаючи на свій вік (у цьому році їй виповнилося – 92 роки), вона пише вірші, читає їх напам'ять.

За освітою пані Марія – лікар-гомеопат. Вона вірить, що її знання, здобутки в лікуванні людей травами, залишаться нащадкам. А ще у Марії Василівни є мрія: доживати віку в своїй хаті, де все таке рідне, де навіть стіни дають силу, енергію і тепло. Отож, сподівається, що знайдеться добра, порядна людина, і візьме її під опіку.

Ми щиро бажаємо, нехай здійсниться Ваша мрія, пані Маріє!

Н. ЛАВРЕНТЬЄВА,
бібліотекар Чернігівської ОУНБ